

**Pierwsza pomoc
w działaniach oddziału
prewencji Policji,
czyli jak kompetentnie dowodzić
w sytuacji zagrożenia życia
i zdrowia ludzkiego**

sierż. szt. Stanisław Stachowiak
Komenda Wojewódzka Policji w Katowicach

Pierwsza pomoc w działaniach oddziału prewencji Policji, czyli jak kompetentnie dowodzić w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego

Katowice 2016

Redakcja:
mł. insp. Barbara Orzeł

Redakcja techniczna i korekta:
Paweł Mięsiak

© Szkoła Policji w Katowicach, Katowice 2016. Pewne prawa zastrzeżone.

Niniejsza publikacja w całości stanowi materiał dydaktyczny Szkoły Policji w Katowicach.
Publikacja dostępna jest na licencji:
Creative Commons – Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Bez utworów zależnych
3.0 Polska (CC-BY-NC-ND) 3.0. Polska.

Postanowienia licencji są dostępne pod adresem:
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/pl/legalcode>

Spis treści

Wstęp	4
1. Pierwsza pomoc w Policji	6
1.1. Szkolenia policjantów w zakresie udzielania pierwszej pomocy	6
1.2. „Zróbmy coś dla OPP”, czyli jak powstała idea nowego szkolenia	9
2. Pierwsza pomoc w działaniach oddziału prewencji Policji	15
2.1. Teoria, czyli co na to przepisy	15
2.1.1. Strefa czerwona	16
2.1.2. Strefa pomarańczowa	17
2.1.3. Strefa zielona	18
2.2. Wyposażenie czyli jak wykorzystać to co faktycznie posiadamy	19
2.3. Praktyka, czyli jak kompetentnie dowodzić	31
2.3.1. Wchłonięcie uszkodzonego przez tyralierę	33
2.3.2. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i wchłonięcie jej wraz z uszkodzonym przez tyralierę	36
2.3.3. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i jej powrót wraz z uszkodzonym za tyralierę	39
2.3.4. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed grupą i uszkodzonym	42
2.3.5. Rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed uszkodzonym	44
2.3.6. Okrążenie wokół uszkodzonego	47
2.3.7. Radiowóz jako dodatkowe zabezpieczenie uszkodzonego	51
Zakończenie	54
Literatura	56

Pierwsza pomoc określona jest jako zespół czynności podejmowanych w celu ratowania osoby w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego. Udziela jej osoba znajdująca się w danej chwili w miejscu zdarzenia. Tym miejscem jest obszar, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące nagłe zagrożenie zdrowotne i na którym rozciągają się jego skutki.¹

W miejscu zdarzenia mogą być dodatkowo generowane zagrożenia, które będą sprawiały, że udzielenie pierwszej pomocy stanie się bardzo trudne. Takie zagrożenia niewątpliwie występują podczas większości działań wykonywanych przez funkcjonariuszy Policji pełniących swoją służbę w oddziale prewencji Policji.

Udzielanie pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji jest wyzwaniem zarówno dla samego ratownika czy też grupy ratunkowej, jak również dla dowódcy, który musi na tyle kompetentnie kierować pododdziałem zwartym, aby stworzyć strefę względnie bezpieczną, w której jakiegokolwiek działania ratunkowe będą w ogóle możliwe.

Jako instruktor Wydziału Doboru i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach odpowiedzialny między innymi za szkolenia z zakresu udzielania pierwszej pomocy w 2014 roku przedstawiłem Śląskiemu Komendantowi Wojewódzkiemu Policji koncepcję nowego doskonalenia zawodowego. Miało ono uzupełnić obecny system szkolenia policjantów Oddziału Prewencji Policji w Katowicach.

Program szkolenia został opracowany tak, aby przede wszystkim:

- wskazać funkcjonariuszom możliwości udzielania pierwszej pomocy w zależności od stref zagrożenia,
- zwrócić uwagę na znajomość sprzętu do udzielania pierwszej pomocy, który funkcjonariusze faktycznie posiadają na swoim stanie,
- móc wypracować nowe metody zabezpieczenia osoby poszkodowanej znajdującej się w strefie niebezpiecznej podczas działań oddziału prewencji Policji.

---

¹ Ustawa z dnia 8 września 2006 roku o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. 2013. 757 j. t.)

Jednym z elementów szkolenia było również wykorzystanie kompetencji dowódczych niezbędnych do szybkiego podejmowania decyzji przez osoby kierujące pododdziałem zwartym.

Niniejsza praca składa się z dwóch rozdziałów, które mają na celu przybliżyć czytelnikowi zarówno temat szkolenia funkcjonariuszy Policji OPP w zakresie udzielania pierwszej pomocy jak również kompetentnego dowodzenia w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego.

Treść pierwszego rozdziału w ujęciu problemowym ujęta została następująco:

1.1. Szkolenia policjantów w zakresie udzielania pierwszej pomocy

1.2. „Zróbmy coś dla OPP” czyli jak powstała idea nowego szkolenia.

Fot. 1. Funkcjonariusze Oddziału Prewencji Policji w Katowicach. Źródło: wszystkie zdjęcia opracowane przez autora

Rozdział drugi określa trzy strefy opieki nad poszkodowanym, przybliża czytelnikowi wyposażenie policjantów w środki do udzielania pierwszej pomocy oraz wskazuje kompetencje dowódców, które zostały wykorzystane w trakcie szkolenia do wypracowania nowych standardów udzielania pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji.

Wnioski końcowe oraz refleksje własne definiują całość.

1.1. Szkolenia policjantów w zakresie udzielania pierwszej pomocy

Ustawa z dnia 8 września 2006 roku o Państwowym Ratownictwie Medycznym z późniejszymi zmianami nie precyzuje zasad funkcjonowania ratowników medycznych w Policji. Funkcjonariusze, którzy posiadają wykształcenie ratownika medycznego w istocie nie działają w ramach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, a jedynie z nim współdziałają jako policjanci.²

Szkolenie policjantów ogranicza się do nauki:

- udzielania pierwszej pomocy,
- kwalifikowanej pierwszej pomocy,
- ratownictwa taktycznego.

Funkcjonariusze Policji praktycznie od początku swojej służby doskonałą umiejętności w powyższych zakresach.

Policjanci naukę zasad udzielania pierwszej pomocy zaczynają już podczas podstawowego szkolenia zawodowego, które każdy funkcjonariusz musi ukończyć, ażeby zostać dopuszczonym do pracy w terenie. Szkolenia te odbywają się w szkołach Policji i obejmują 40 godzin dydaktycznych.³

Pierwszej pomocy funkcjonariusze uczeni są również w trakcie kursów specjalistycznych oraz doskonaień zawodowych organizowanych i realizowanych między innymi przez Wydział Doboru i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach.

Kwalifikowana pierwsza pomoc to kurs mający na celu usystematyzowanie i ujednoczenie dotychczas zdobytej wiedzy i posiadanych umiejętności we wszystkich służbach współpracujących z Państwowym Ratownictwem Medycznym, w tym Policji.

---

² Ustawa z dnia 8 września 2006 roku o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. 2013. 757 j. t.)

³ Zubrzycki W., Jastrzębski P., Ulbrych K., Achremczyk G., Bonus-Dzięgo A., *Pierwsza pomoc w działaniach specjalnych Policji*, WSPoI, Szczytno 2011, str. 16

Ustawa z dnia 8 września 2006 roku o Państwowym Ratownictwie Medycznym wprowadziła obowiązek szkolenia, między innymi jednostek podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i Ministra właściwego do spraw wewnętrznych.⁴

Funkcjonariusze Policji, którzy ukończą 66-godzinny kurs i zdadzą państwowy egzamin uzyskują na kolejne 3 lata tytuł zawodowy ratownika.⁵

Szkolenia w zakresie KPP oraz egzaminy potwierdzające posiadanie tytułu zawodowego ratownika również organizowane są przez Wydział Doboru i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach.

Ratownictwo taktyczne w Policji to temat trochę bardziej skomplikowany.

W obecnej chwili właściwie jedynym kursem specjalistycznym, który chyba tylko nazwą nawiązuje do ratownictwa taktycznego, jest kurs z zakresu udzielania pierwszej pomocy w warunkach działań specjalnych – zajęcia obejmują 34 godziny dydaktyczne.

Kurs obok bardzo wielu zalet ma w mojej ocenie jedną podstawową wadę, a mianowicie nie porusza się w nim tematyki taktyczno-bojowej opieki nad poszkodowanym, czyli Tactical Combat Casualty Care – TC3.

TCCC to wynik ponaddwudziestoletniego systematyzowania wiedzy związanej z ratownictwem pola walki oraz doświadczeń zdobywanych przez różne służby specjalne nie tylko w USA, ale i krajach paktu północnoatlantyckiego.

Zagadnienia wspomnianego kursu realizowane są w oparciu o wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji oraz uregulowania Towarzystwa Medycyny Ratunkowej i Katastrof, podczas gdy standardy TC3 nie zostały w nim ujęte.

---

⁴ Ustawa z dnia 8 września 2006 roku o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. 2013. 757 j. t.)

⁵ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 grudnia 2008 roku w sprawie szkoleń w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy (Dz.U. 2008. 229. 1537)

W mojej opinii podczas nauczania policjantów udzielania pierwszej pomocy w działaniach specjalnych, czyli *de facto* ratownictwa taktycznego, nie sposób pominąć wytycznych TCCC.⁶

Oczywiście nie wszystkie założenia Tactical Combat Casualty Care są na chwilę obecną do wykorzystania przez policjantów, o czym coraz częściej wspomina się podczas różnego rodzaju warsztatów z zakresu ratownictwa taktycznego organizowanych przez szkoły Policji. Instruktorzy odpowiedzialni za szkolenia ratownicze wskazują, że TC3 w swojej podstawowej formie opiera się przede wszystkim na doświadczeniach wojskowych, a służba policyjna niesie za sobą innego rodzaju zagrożenia. Dlatego też czerpiąc wiedzę z zakresu taktyczno-bojowej opieki nad poszkodowanym należy ją w umiejętny sposób odnosić do szkoleń prowadzonych *stricte* dla funkcjonariuszy Policji.

Oczywistym jest, że organizacja kursów specjalistycznych, szkoleń czy doskonalen zawodowych musi przede wszystkim odpowiadać potrzebom uczestników danych zajęć.

Wiedza z zakresu ratownictwa taktycznego przekazywana przez instruktorów powinna wnosić do świadomości kursantów wszelkiego rodzaju nowinki, lecz najważniejszym jest, aby była dla nich użyteczna i możliwa do wykorzystania w realnych działaniach.

Podczas szkoleń policjantów niewątpliwie należy korzystać z wiedzy usystematyzowanej w wytycznych TC3, lecz należy ją umiejętnie przełożyć na charakterystykę służby jaką jest Policja.

W 2014 roku podjąłem taką właśnie próbę i wspólnie z podinsp. Mirosławem Szalkowskim – Dowódcą Kompanii V Prewencji Oddziału Prewencji Policji w Katowicach zapoczątkowaliśmy ideę przełożenia szeroko rozumianego ratownictwa taktycznego na działania prowadzone przez funkcjonariuszy oddziału prewencji Policji.

---

⁶ Stachowiak S., *Tactical Combat Casualty Care jako pierwsza pomoc w warunkach działań specjalnych Policji*, Szkoła Policji w Katowicach, Katowice 2014, str: 10-13

1.2. „Zróbmy coś dla OPP”, czyli jak powstała idea nowego szkolenia

Oddziały prewencji Policji według definicji stanowią odwód Komendanta Głównego Policji, który przeznaczony jest do działań na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.⁷

Oddziały prewencji Policji obecnie znajdują się w następujących miastach: Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Wrocławiu, Warszawie.

Samodzielne pododdziały prewencji Policji znajdują się w: Gorzowie Wielkopolskim, Bielsku-Białej, Częstochowie, Legnicy Opolu, Płocku, Radomiu.⁸

Zakres działania oddziału prewencji Policji i samodzielnego pododdziału prewencji Policji obejmuje:

- wykonywanie zadań związanych z prowadzeniem operacji policyjnych w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- udział w działaniach pościgowo-blokadowych za niebezpiecznym przestępcą,
- ochronę porządku publicznego w czasie konstytucyjnie określonych stanów nadzwyczajnych, katastrof naturalnych i awarii technicznych,
- ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas pobytu przedstawicieli obcych państw,
- ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas legalnych zgromadzeń publicznych oraz w czasie imprez masowych i protestów społecznych,
- przywracanie porządku publicznego w przypadkach zbiorowego naruszenia prawa,
- wspieranie jednostek Policji w działaniach patrolowych oraz patrolowo-interwencyjnych,
- organizowanie i prowadzenie doskonalenia zawodowego dla policjantów i pracowników oddziału lub pododdziału,

⁷ Decyzja 809 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 listopada 2007 roku w sprawie utworzenia oddziałów prewencji Policji i samodzielnych pododdziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP. 2007. 21. 158)

⁸ <http://www.info.policja.pl/inf/jednostki/47301,Jednostki-Policji.html>, 27 grudnia 2015 roku

- wykonywanie zadań w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby i pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz medycyny pracy,
- zapewnianie przestrzegania przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz danych osobowych.⁹

Powyższe zadania w Oddziale Prewencji Policji w Katowicach realizowane są poprzez:

- służby patrolowe obejmujące:
  - patrole zmotoryzowane i piesze – zapewniające bezpieczeństwo na terenie wszystkich miast województwa śląskiego,
  - patrole wspólne z policjantami ruchu drogowego,
  - patrole na wodach – służba pełniona jest na akwenach i wokół akwenów wodnych przy wykorzystaniu łodzi motorowych, rowerów oraz radiowozów. Funkcjonariusze skierowani do tego typu służby często podejmują akcje ratownicze w stosunku do osób tonących, jak również współpracują z Wodnym Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym,
  - patrole narciarskie – w sezonie zimowym wyznaczeni policjanci wykonują czynności służbowe na stokach narciarskich województwa śląskiego. W ramach pełnionej służby często współpracują z Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym i uczestniczą w akcjach ratowniczych,
  - patrole na skuterach – wykonują je policjanci, którzy w normalnych warunkach stanowiliby patrol pieszy, na skuterach są w stanie swym działaniem objąć znacznie większy rejon służbowy, jak też mogą znacznie szybciej przemieścić się w miejsce zdarzenia,
  - patrole rowerowe – pełnione są w parkach i w rejonach, gdzie nie można poruszać się radiowozem,
- zabezpieczenia imprez masowych – policjanci w województwie śląskim zabezpieczają bardzo liczne imprezy sportowe, koncerty, etc.,

⁹ Zarządzenie 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP. 2007. 18. 135)

- konwoje wahadłowe zabezpieczające przejazdy kibiców,
- zabezpieczenia wizyt tak zwanych VIP-ów,
- służby konwojowe i ochronne.¹⁰

W swojej codziennej służbie jako instruktor Wydziału Doboru i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach i jednocześnie ratownik medyczny jestem odpowiedzialny od 2012 roku między innymi za realizowanie doskonaień zawodowych z zakresu udzielania pierwszej pomocy. W doskonaleniach tych biorą udział funkcjonariusze garnizonu śląskiej Policji, w tym Oddziału Prewencji Policji w Katowicach.

Organizowane przeze mnie szkolenia zawsze staram się dopasować do charakterystyki służby w zależności od miejsca, w którym jest ona wykonywana. Poszczególne pionry Policji różnią się od siebie zagrożeniami, które mogą w nich wystąpić, wyposażeniem etc.

Doskonalenia zawodowe w Policji, które obejmują tematykę pierwszej pomocy często wzbogacam o tematy specjalistyczne związane z ratownictwem wodnym, górskim czy taktycznym. Podczas szkoleń i kursów wskazuję na możliwości stosowania nowoczesnych środków ratowniczych.

W 2013 roku podczas rozmowy z podinsp. Mirosławem Szalkowskim – Dowódcą Kompanii V Prewencji OPP w Katowicach doszliśmy do wniosku, że system doskonalenia zawodowego Policji powinien zostać uzupełniony o nowe szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji.

W 2014 roku po akceptacji przez Śląskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji koncepcji doskonalenia zawodowego rozpoczęły się szkolenia dla poszczególnych Kompanii Prewencji OPP w Katowicach.

Program szkolenia został opracowany tak, aby przede wszystkim:

- wskazać funkcjonariuszom możliwości udzielania pierwszej pomocy w zależności od stref zagrożenia,

¹⁰ <http://opp.slaska.policja.gov.pl/k33/informacje/zadania/47231,Zakres-realizowanych-zadan-przez-OPP-Katowice.html>, 27 grudnia 2015 roku

- zwrócić uwagę na znajomość sprzętu do udzielania pierwszej pomocy, który funkcjonariusze faktycznie posiadają na swoim stanie,
- móc wypracować nowe metody zabezpieczenia osoby poszkodowanej znajdującej się w strefie niebezpiecznej podczas działań oddziału prewencji Policji.

Szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji spotkało się z bardzo dobrą opinią zarówno dowództwa samego oddziału, jak i poszczególnych dowódców kompanii, plutonów i drużyn.

Dla tych ostatnich największym zaskoczeniem była konieczność poprowadzenia części praktycznej szkolenia bez wcześniejszego przygotowania jedynie w oparciu o własne kompetencje dowódcze poparte wieloletnim doświadczeniem.

Wypracowanie nowego doskonalenia zawodowego odbiło się również echem podczas warsztatów metodyczno-szkoleniowych, które odbyły się w dniach 18-22 sierpnia 2014 roku w Szkole Policji w Katowicach.

Jako instruktor Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach przedstawiłem ideę i sposób prowadzenia nowego w skali kraju szkolenia, a pokaz w tym zakresie przeprowadziła Kompania V Prewencji Oddziału Prewencji Policji w Katowicach.

Uczestnikami warsztatów byli instruktorzy taktyki i technik interwencji z następujących jednostek:

- szkół Policji,
- komend wojewódzkich Policji,
- Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- Służby Celnej,
- Służby Więziennej,
- Izby Kontroli Skarbowej,
- Straży Granicznej,
- Szkoły Policji w Holeszowie (Czechy).¹¹

¹¹ <http://katowice.szkolapolicji.gov.pl/2014/08/14-warsztaty-metodyczno-szkoleniowe/>, 27 grudnia 2015 roku

Fot. 2. Warsztaty metodyczno-szkoleniowe w Szkole Policji w Katowicach w 2014 roku

Fot. 3. Warsztaty metodyczno-szkoleniowe w Szkole Policji w Katowicach w 2014 roku
– wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej

Fot. 4. Warsztaty metodyczno-szkoleniowe w Szkole Policji w Katowicach w 2014 roku – udzielanie pierwszej pomocy przez grupę ratunkową w strefie pomarańczowej

2.1. Teoria, czyli co na to przepisy

W działaniach prowadzonych przez funkcjonariuszy oddziału prewencji Policji wskazuje się na konieczność wykorzystania tak zwanej grupy ratunkowej w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego.

Ratownik wchodzący w skład takiej właśnie grupy, jak i cała grupa ratunkowa:

- udziela pierwszej pomocy osobie, która została zraniona,
- przeciwdziała zagrożeniom pożarowym,
- odpowiada za ewakuację poszkodowanych ze strefy niebezpiecznej poza teren objęty działaniami OPP.

Grupa ratunkowa w teorii powinna składać się z 9 funkcjonariuszy – w tym 1 ratownika i 2 policjantów wyposażonych w tarcze ochronne.

Fot. 5. Grupa ratunkowa

Grupa ratunkowa w trakcie swoich działań udziela pierwszej pomocy „pracując” w trzech strefach bezpieczeństwa:

- czerwonej,
- pomarańczowej,
- zielonej.

W wytycznych Tactical Combat Casualty Care przytoczonych w rozdziale pierwszym odpowiednikami stref bezpieczeństwa są strefy opieki nad poszkodowanym, które zostały określone jako:

- Care Under Fire – strefa niebezpieczna,
- Tactical Field Care – strefa względnie bezpieczna,
- Tactical Evacuation Care – strefa bezpieczna.¹²

2.1.1. Strefa czerwona

Strefa czerwona jest niewątpliwie obszarem największego ryzyka dla grupy ratunkowej i przyjmuje się, że jest to przedpole tyraliery. Zagrożenia wynikające ze specyfiki działań funkcjonariuszy oddziału prewencji Policji takie jak:

- obrzucanie interweniujących policjantów niebezpiecznymi przedmiotami w tym substancjami łatwopalnymi,
- bezpośredni kontakt z osobami agresywnymi

sprawiają, że zarówno poszkodowany jak i grupa ratunkowa powinni przebywać w tej strefie jak najkrócej.

Podstawowym zadaniem funkcjonariuszy wchodzących w skład grupy ratunkowej będzie jak najszybszy transport poszkodowanego do kolejnych stref względnego lub pełnego bezpieczeństwa.

W przypadku ранego policjanta należy również rozważyć jak najszybsze zabezpieczenie broni ранego funkcjonariusza. Zabezpieczenie to powinno wynikać nie tylko z możliwości dostania się tej broni w niepowołane ręce, ale również z faktu,

---

¹² Stachowiak S., *Tactical Combat Casualty Care jako pierwsza pomoc w warunkach działań specjalnych Policji*, Szkoła Policji w Katowicach, Katowice 2014, str. 16-25

iż ranny policjant nie zawsze może w pełni logicznie myśleć i stanowić będzie zagrożenie dla innych osób.

Fot. 6. Strefa czerwona

2.1.2. Strefa pomarańczowa

Strefa pomarańczowa to obszar, w którym grupa ratunkowa udziela pierwszej pomocy. Zostało przyjęte, że jest to strefa za tyralierą w bliskiej odległości od strefy czerwonej. Zagrożenia wynikające z działań oddziału prewencji Policji są mniejsze ale dalej jest to strefa tylko względnie bezpieczna.

Dopiero w tej strefie jest możliwe:

- przeprowadzenie badania fizykalnego w celu lokalizacji ran i innych uszkodzeń ciała,
- założenie opatrunków stosownych do powstałych obrażeń,
- przeprowadzenie akcji resuscytacyjnej,
- przeprowadzenie akcji gaśniczej w przypadku uszkodzonego, który zaczął się palić na skutek na przykład oblania go łatwopalną substancją.

Fot. 7. Strefa pomarańczowa

2.1.3. Strefa zielona

Strefa zielona jest to strefa bezpieczna. To w tej strefie następuje przekazanie poszkodowanych zespołom medycznym, które to podejmują dalsze czynności stosownie do powstałych uprzednio zagrożeń życia i zdrowia ludzkiego.

W odróżnieniu od wytycznych Tactical Combat Casualty Care większość czynności związanych z udzieleniem pierwszej pomocy będzie wykonywana przez grupę ratunkową już w strefie pomarańczowej a nie zielonej jak ma to miejsce w przypadku TC3.

Wynika to między innymi z faktu, że czas oczekiwania na zespół medyczny w działaniach Oddziału Prewencji Policji jest zdecydowanie krótszy niż ma to miejsce w taktyczno-bojowej opiece nad poszkodowanym.

Podczas części praktycznej szkolenia realizowanego w Oddziale Prewencji Policji w Katowicach wielu Dowódców doszło do wniosku, że dobrym pomysłem jest również wykorzystanie radiowozu jako dodatkowego zabezpieczenia poszkodowanego nim zostanie on przekazany zespołowi medycznemu.

Fot. 8. Strefa zielona

2.2. Wyposażenie czyli jak wykorzystać to co faktycznie posiadamy

Funkcjonariusze oddziałów prewencji Policji są wyposażeni w zestawy sprzętu do udzielania pierwszej pomocy określone zarządzeniem nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 23 sierpnia 2002 roku w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania.¹³

Zarządzenie to zostało dotychczas kilkakrotnie zmieniane.

Pierwszą zmianę odnośnie sprzętu do udzielania pierwszej pomocy ujmuje zarządzenie nr 550 Komendanta Głównego Policji z dnia 11 czerwca 2007 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania.¹⁴

¹³ Zarządzenie nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 sierpnia 2002 roku w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2002. 11. 70)

¹⁴ Zarządzenie nr 550 Komendanta Głównego Policji z dnia 11 czerwca 2007 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2007. 12. 96)

Załącznik do ww. zarządzenia nr 550 determinuje zestawy, w skład których wchodzi opatrunki, leki i sprzęt ratunkowy wykorzystywany przez funkcjonariuszy Policji.

W niniejszej pracy przytoczę wszystkie apteczki wyszczególnione w powyższym załączniku ażeby pokazać różnicę pomiędzy wyposażeniem poszczególnych zestawów używanych przez policjantów pracujących w oddziałach prewencji Policji oraz w innych komórkach pionu prewencji, ruchu drogowego, kryminalnym, logistyki etc.

Lp.	Nazwa - rodzaj sprzętu	Ilość
I Środki opatrunkowe		
1.	Gaziki małe 5 x 5 cm	1 opakowanie (100 sztuk)
2.	Gaziki średnie 7 x 7 cm	1 opakowanie (100 sztuk)
3.	Przylepiec z opatrunkiem 1 m x 8 cm	2 opakowania
4.	Przylepiec zwykły	2 sztuki
5.	Woda utleniona (100 ml)	1 flakon
6.	Antybiotyk w aerozolu (np. Neomycyna)	1 pojemnik
7.	Opatrunek w aerozolu (np. Acutol)	1 pojemnik
II Środki przeciwbólowe i inne		
8.	Paracetamol – na ból głowy – tabletki (0,5 g)	20 tabletek
9.	Tabletki rozkurczowe (np. No-spa forte)	20 tabletek
10.	Krople żołądkowe – na ostry nieżyt żołądka (30 ml)	2 flakony
11.	Ból zamostkowy:	
	– Nitrogliceryna w aerozolu (np. Nitromint)	1 pojemnik
	– Kwas acetylosalicylowy (np. Polopiryna, Aspiryna) – tabletki (0,3 g)	20 tabletek
12.	Krople uspokajające (np. Nervosol 50 ml)	2 flakony

Tab. 1. Zestaw nr 26a – apteczka biurowa pierwszej pomocy. Źródło: Załącznik do zarządzenia nr 550 KGP z dnia 11 czerwca 2007 roku

Norma wyposażenia:

- 1 apteczka dla sekretariatu jednostki organizacyjnej,
- 1 apteczka dla sekretariatu komórki organizacyjnej (biura, wydziału, sekcji),
- 1 apteczka dla pomieszczenia dyżurnego jednostki.

Lp.	Nazwa - rodzaj sprzętu	Ilość
I Środki opatrunkowe		
1.	Gaziki małe 5 x 5 cm	2 opakowania po 100 sztuk
2.	Gaziki średnie 7 x 7 cm	2 opakowania po 100 sztuk
3.	Przylepiec z opatrunkiem 1 m x 8 cm	5 opakowań
4.	Przylepiec zwykły	2 sztuki
5.	Woda utleniona (100 ml)	1 flakon
6.	Rivanol sol. 0,1% (250 ml)	1 flakon
7.	Antybiotyk aerosol (np. Neomycyna)	1 pojemnik
8.	Opatrunek w aerozolu (np. Acutol)	3 pojemniki
9.	Bandaże dziane 10-12 cm x 3 m	10 sztuk
10.	Opaski elastyczne 15 cm x 3 m	3 sztuki
II Ochrona oczu		
11.	Sól fizjologiczna (10 ml)	10 fiolek (plastikowych)
12.	Sulfacetamid (0,5 ml)	24 pojemniki
III Przeciwbólowe i inne		
13.	Paracetamol (na ból głowy) – tabletki (0,5 g)	40 tabletek
14.	Krople żołądkowe na ostry nieżyt żołądka – (30 ml)	2 flakony
15.	Lek przeciwbiegunkowy (np. Loperamid) – tabletki (2 mg)	30 tabletek
Ból zamostkowy		
16.	– Nitrogliceryna w aerozolu (np. Nitromint)	1 pojemnik
	– Kwas acetylosalicylowy (np. Polopiryna, Aspiryna) – tabletki (0,3 g)	20 tabletek
17.	Krople uspokajające (np. Nervosol 50 ml)	2 flakony

Tab. 2. Zestaw nr 26b – apteczka laboratoryjno-warsztatowa. Źródło: Załącznik do zarządzenia nr 550 KGP z dnia 11 czerwca 2007 roku

Norma wyposażenia:

- 1 apteczka dla warsztatu lub magazynu,
- 2 apteczki dla laboratorium kryminalistycznego.

Lp.	Nazwa - rodzaj sprzętu	Ilość
1.	Rękawiczki lateksowe	3 pary
2.	Nożyce lub nóż do przecięcia pasów bezpieczeństwa, ubrań	1 sztuka
3.	Opatrunki jałowe 7,5 x 7,5 cm	1 opakowanie (100 sztuk)
4.	Bandaż dziane 2 m x 10 cm	5 sztuk
5.	Bandaż elastyczne 3 m x 15 cm	2 sztuki
6.	Woda utleniona (100 ml)	1 flakon
7.	Folia termoizolacyjna	1 sztuka
8.	Opatrunki hydrożelowe	3 sztuki
9.	Rurka ustno - gardłowa	1 sztuka
10.	Preparat dezynfekcyjny (np. Aerodesin 2000).	1 sztuka

Tab. 3. Zestaw nr 26c – apteczka samochodowa. Źródło: Załącznik do zarządzenia nr 550 KGP z dnia 11 czerwca 2007 roku

Norma wyposażenia:

- 1 apteczka na samochód (nie dotyczy radiowozów ruchu drogowego).

Lp.	Nazwa - rodzaj sprzętu	Ilość
1.	Opatrunek osobisty wodoszczelny - „W” nowy wzór	2 sztuki
2.	Opatrunek osobisty wodoszczelny typu B	2 sztuki
3.	Opatrunek pyłoszczelny typu A	1 sztuka
4.	Bandaż osobisty zielony z ruchomą podściółką absorpcyjną o szerokości 15 x 4,5 cm	1 sztuka
5.	Opatrunek koagulacyjny do tamowania bardzo silnych krwotoków umieszczony w jałowej gazie	1 sztuka
6.	Gaza opatrunkowa jałowa 1 m ²	2 sztuki
7.	Chusta trójkątna	2 sztuki
8.	Opatrunek hydrożelowy schładzający na oparzenia 12 x 24 cm	1 sztuka
9.	Opatrunek hydrożelowy schładzający na oparzenia 22 x 28 cm	1 sztuka
10.	Opatrunek hydrożelowy schładzający 12 x 24 cm	1 sztuka
11.	Opatrunek hydrożelowy na twarz	1 sztuka
12.	Kompresy gazowe 9 x 9 cm (3 szt. w 1 op.)	2 opakowania
13.	Siatka opatrunkowa typu Codofix nr 3	1 sztuka
14.	Siatka opatrunkowa typu Codofix nr 6	1 sztuka
15.	Opaska elastyczna 4 m x 12 cm	2 sztuki
16.	Opaska dziana 4 m x 10 cm	4 sztuki
17.	Plaster bez opatrunku 2 cm x 5 m	2 sztuki
18.	Plaster 1 m x 6 cm z opatrunkiem	2 sztuki

19.	Opatrunek wentylowy z zastawką jednokierunkową na rany klute, postrzałowe klatki piersiowej	1 sztuka
20	Kołnierze ortopedyczne dwuczęściowe, dla dorosłych w dwóch rozmiarach	
21.	Prosta szyna typu SAM SPLINT – długość 91 cm	2 sztuki
22.	Maska do sztucznego oddychania z filtrem, zastawką i ustnikiem	1 sztuka
23.	Koc izotermiczny	1 sztuka
24.	Nożyczki ratownicze	1 sztuka
25.	Agrafka	10 sztuk
26.	Rękawiczki ratownicze, nitylowe, ochronne, jednorazowego użytku do pracy w zagrożeniu biologicznym i chemicznym	5 par
27.	Rurki ustno-gardłowe, kodowane kolorami	3 sztuki
28.	Płyn do dezynfekcji rąk 100 ml	1 sztuka
29.	Bloker receptorów węchowych w postaci żelu	10 saszetek
30.	Młotek do wybijania szyb z nożem do cięcia pasów	1 sztuka
31.	Torba transportowa koloru granatowego oznakowana krzyżem św. Andrzeja, z możliwością przenoszenia w rękę, na ramieniu oraz na plecach, z demontowanym pasem odblaskowym z napisem POLICJA.	1 sztuka

Tab. 4. Zestaw nr 26d – zestaw pierwszej pomocy R0. Źródło: Załącznik do zarządzenia nr 550 KGP z dnia 11 czerwca 2007 roku

Norma wyposażenia:

- 1 zestaw dla antyterrorystycznej sekcji bojowej,
- 1 zestaw dla sekcji realizacyjnej Centralnego Biura Śledczego Policji,
- 1 zestaw dla wydziału kryminalnego,
- 1 zestaw dla plutonu oddziału (pododdziału) prewencji,
- 1 zestaw dla komórki interwencyjnej pionu prewencji,
- 1 zestaw na radiowóz ruchu drogowego.

Lp.	Nazwa - rodzaj sprzętu	Ilość
I. Zabezpieczenie lub/i przywrócenie drożności dróg oddechowych		
II. Prowadzenie oddechu wspomaganego i kontrolowanego oraz tlenoterapii		
1.	Rurki UG Guedela – kodowane kolorami pomagającymi w doborze odpowiedniego rozmiaru (3 rozmiary: 2, 3, 4)	1 komplet
2.	<p>Ssak mechaniczny ręczny, pistoletowy z jednorazowym pojemnikiem na treść dla dorosłych i dzieci.</p> <p>Pojemnik na treść przezroczysty, wymienialny bez użycia narzędzi – pojemnik wyposażony w: specjalny mikronowy filtr, zabezpieczający osoby udzielające pomocy przed ewentualnymi zakażeniami grypą, HIV/AIDS, TB, Hepatitis i SARS.</p> <p>Wydajność ssaka dla dorosłego powyżej 20 l/min. Podciśnienie dla dorosłego: min. – 350 mm sł. Hg; max. – 550 mm sł. Hg.</p> <p>Zestaw ssący: Końcówka ssąca o krawędziach zaokrąglonych, przezroczysta o konstrukcji uniemożliwiającej przyssanie do błony śluzowej, zachowująca drożność po zgięciu pod kątem 90 stopni, mocowanie końcówki ssącej do pojemnika wytrzymujące ciężar ssaka z pojemnikiem całkowicie wypełnionym wodą</p>	1 komplet
3.	<p>Worek samorozprężalny, przejrzysty o konstrukcji umożliwiającej wentylację bierną i czynną przy:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objętości oddechowej od 500 do 800 ml, – częstość oddechów na minutę 10, – oraz przepływie tlenu 15 l/min mieszaniną o zawartości tlenu 97-100%, – mocowanie drenu tlenowego stożkowe, – możliwość demontażu worka i zastawek, – sterylizacja termiczna lub w płynach. <p>Zabezpieczenia: – posiadający wbudowaną zastawkę ciśnieniową 40cm H₂O, – minimalizujący ryzyko nadmuchania powietrza do żołądka, – zawierający dodatkowy zawór bezpieczeństwa, możliwość jego dezaktywacji, – posiadająca wbudowany system wizualnego ostrzeżenia w przypadku prowadzenia niewłaściwej wentylacji.</p> <p>Maski twarzowe przezroczyste z mankietem silikonowym fartuchowym dla dorosłych i dzieci lub maska uniwersalna dla dorosłych i dzieci – 1 szt.</p> <p>Worek wyposażony w 5 filtrów bakteryjnych HIV, Hepatitis C, TBC konstrukcji mechanicznej, skuteczność dla wirusów powyżej 99,99% – 5 szt.</p>	1 komplet
4.	<p>Reduktor wykonany z mosiądzu łączący butlę tlenową z zestawem do tlenoterapii, z przepływomierzem obrotowym do 25 l/min i gniazdem szybkozłączowym w systemie AGA oraz z możliwością pracy przy ciśnieniu 200 atm. Mocowanie reduktora do butli ręczne bez narzędzi; manometr do 250 bar, osłona gumowa manometru. Mocowanie przewodu tlenowego –stożkowe</p>	1 sztuka
5.	<p>Zestaw do tlenoterapii biernej (maska duża i mała) 96% tlenu z możliwością dezynfekcji. Maski z możliwością modelowania w części nosowej, rezerwuary tlenu przezroczyste. Przewód tlenowy odporny na zgięcia pod kątem 180 stopni o długości 200 cm</p>	2 zestawy
6.	Przewód tlenowy niezalążający o długości 1000 cm	1 sztuka

7.	Butla tlenowa aluminiowa o pojemności sprężonego tlenu min. 400 litrów przy ciśnieniu 150 bar z możliwością napełnienia w systemie DIN (dla tlenu medycznego), przy ciśnieniu roboczym min. 200 atm., oznakowana zgodnie z przepisami	1 sztuka
8.	Torba – plecak transportowy z CORDURY, z tkaniny trudno zapalnej, wodoodpornej o niskiej ścieralności, posiadająca uchwyty umożliwiające transport w rękę, na ramieniu i na plecach; z przegrodami dla poszczególnych elementów zestawu i z łatwym dostępem do niezależnych przegród na sprzęt i materiały medyczne; z wyjmowaną torebką na materiały opatrunkowe oraz oznakowana krzyżem św. Andrzeja, z demontowanym pasem odblaskowym z napisem POLICJA i plaketką identyfikacyjną z napisem R1	1 sztuka
III. Unieruchamianie zwichnięć, podejrzeń złamań i złamań		
9.	Zestaw kołnierzy z czterostopniową regulacją wysokości podparcia żuchwy dla osoby dorosłej, wodoodpornych z tworzywa sztucznego z możliwością dezynfekcji i badania tętna na tętnicach szyjnych – konstrukcja kołnierza jednoczęściowa	2 sztuki
10.	Szyny typu SAM SPLINT – dł. 91 cm	2 sztuki
11.	Nosze typu płachta z kieszenią na nogi, wykonane z materiału typu PLAN nie absorbującego płynów, łatwo zmywalnego, wyposażone w osiem wzmocnionych uchwytów. Wymiary: 200 x 80 cm. Umieszczone w osobnej torbie transportowej	1 sztuka
IV. Opatrywanie oparzeń		
12.	Opatrunek na twarz – hydrożelowy, schładzający, ratunkowy Działanie: – silnie schładzające – zmniejszają ból – hipoalergiczne – nie przywierają do rany – nie zamazują obrazu rany – sterylne	1 sztuka
13.	Opatrunek 20 x 40 cm – hydrożelowy, ratunkowy, schładzający Działanie: – silnie schładzające – zmniejszają ból – hipoalergiczne – nie przywierają do rany – nie zamazują obrazu rany – sterylne	2 sztuki
V. Zapewnienie komfortu technicznego		
14.	Folia izotermiczna aluminiowa tzw. „folia życia”	1 sztuka
VI. Opatrywanie ran i tamowanie krwotoków + Zestaw uzupełniający		
15.	Opatrunek osobisty (bandaż zielony) z ruchomą podściółką o szer. 15 x 4,5 cm	2 sztuki
16.	Opatrunek osobisty (bandaż zielony) „W” nowy wzór	1 sztuka
17.	Opatrunek osobisty pyłoszczelny typu A	2 sztuki
18.	Opatrunek osobisty wodoszczelny typu B	2 sztuki
19.	Opatrunek koagulacyjny umieszczony w jałowej gazie do tamowania bardzo silnych krwotoków	2 sztuki
20.	Kompres gazowy 9 x 9 cm	5 sztuk
21.	Kompres gazowy 5 x 5 cm	5 sztuk
22.	Gaza opatrunkowa jałowa 1 m	2 sztuki
23.	Gaza opatrunkowa jałowa 1/4 m	2 sztuki

24.	Opaska dziana opatrunkowa o szerokości 5 cm	4 sztuki
25.	Opaska dziana opatrunkowa o szerokości 10 cm	8 sztuk
26.	Chusta trójkątna tekstylna	3 sztuki
27.	Bandaż elastyczny o szerokości 10 cm	3 sztuki
28.	Bandaż elastyczny o szerokości 12 cm	3 sztuki
29.	Siatka opatrunkowa typ CODOFIX nr 1	2 sztuki
30.	Siatka opatrunkowa typ CODOFIX nr 2	2 sztuki
31.	Siatka opatrunkowa typ CODOFIX nr 3	2 sztuki
32.	Siatka opatrunkowa typ CODOFIX nr 6	2 sztuki
33.	Przylepiec z opatrunkiem 6 cm x 1 m	3 sztuki
34.	Przylepiec bez opatrunku 5 cm x 5 m	2 sztuki
35.	Staza taktyczna – w kolorze czarnym o prostej konstrukcji umożliwiającej założenie jedną ręką. Zapięcie stazy w postaci metalowego klipsa ze śrubą bezpieczeństwa gwarantującą stabilność naciągu. Staza wyposażona w aluminiowy kołowrót do kontroli regulacji ucisku, z miękką wyściółką na spodzie stazy, zapobiegającą otarciom naskórka	1 sztuka
36.	Aparat do płukania oka z odpływem bocznym	1 sztuka
37.	Rękawiczki winylowe nr 8	5 par
38.	Worek plastikowy z zamknięciem na odpady	2 sztuki
39.	Płyn do dezynfekcji rąk o pojemności 250 ml z atomizerem	2 pojemniki
40.	Nożyczki ratownicze	1 sztuka
41.	Nóż do cięcia pasów	1 sztuka
42.	Płachta do przykrycia zwłok	3 sztuki

Tab. 5. Zestaw nr 26e – zestaw ratownictwa przedmedycznego R1. Źródło: Załącznik do zarządzenia nr 550 KGP z dnia 11 czerwca 2007 roku

Norma wyposażenia:

- 1 zestaw dla wydziału realizacyjnego Centralnego Biura Śledczego Policji,
- 2 zestawy dla antyterrorystycznego wydziału bojowego,
- 2 zestawy dla pododdziału (oddziału) prewencji.

Lp.	Nazwa – rodzaj sprzętu	Ilość
1.	Opatrunek osobisty wodoszczelny	1 sztuka
2.	Rękawiczki winylowe (lateksowe)	2 pary
3.	Maska do prowadzenia sztucznego oddychania z filtrem węglowym	1 sztuka
4.	Chusteczki do dezynfekcji typu LEKO	2 sztuki

Tab. 6. Zestaw nr 26f – zestaw osobisty. Źródło: Załącznik do zarządzenia nr 550 KGP z dnia 11 czerwca 2007 roku

Norma wyposażenia:

- 10 zestawów dla wydziału antyterrorystycznego,
- 10 zestawów dla realizacyjnego wydziału Centralnego Biura Śledczego Policji.

Następna zmiana zarządzenia nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 23 sierpnia 2002 roku nastąpiła w 2010 roku. Została ona wprowadzona zarządzeniem nr 9 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 stycznia 2010 roku zmieniającym zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania.

Zmiany objęły punkty dotyczące się leków i uchyliły tym samym w zestawie:

- 26a – lp. 6, 8, 9 i 11,
- 26b – lp. 7, 12, 13, 15 i 16.¹⁵

Według mnie zmiana dotycząca wyposażenia apteczek laboratoryjno-warsztatowych i biurowych w leki była konieczna. Medykamenty te mogą być używane przez wykwalifikowany personel medyczny i powinny być poprzedzone odpowiednimi badaniami, zatem nie powinny być ogólnodostępne.

Ostatnią zmianę w kwestii ww. zestawów apteczek określa zarządzenie nr 55 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 października 2014 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania.

Modyfikacje tym razem związane były ze zmianą nazwy Centralnego Biura Śledczego na nazwę Centralne Biuro Śledcze Policji i tym samym objęły zestawy:

- 26d – 1 zestaw dla sekcji realizacyjnej CBŚP,
- 26e – 1 zestaw dla wydziału realizacyjnego CBŚP,
- 26f – 10 zestawów dla wydziału realizacyjnego CBŚP.¹⁶

¹⁵ Zarządzenie nr 9 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 stycznia 2010 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2010. 1. 1)

¹⁶ Zarządzenie nr 55 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 października 2014 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2014. 122)

Analizując przytoczone tabele możemy dojść do wniosku, że funkcjonariusze służący we wszystkich pionach Policji mają dostęp do bardzo dobrze wyposażonych apteczek i zestawów do udzielania pierwszej pomocy. Nie wszystkie z nich są wykorzystywane w codziennej służbie przez oddziały prewencji Policji.

W mojej opinii sprzęt ratowniczy, który jest przydzielony oddziałom prewencji Policji jest skonfigurowany prawidłowo i wystarczająco do udzielania pierwszej pomocy w warunkach działań pododdziałów zwartych Policji.

Należałoby jednak poddać pod dyskusję konieczność wprowadzenia nieco zmodyfikowanych zestawów osobistych również dla funkcjonariuszy oddziałów prewencji Policji, którym według ww. zarządzeń takowe nie przysługują.

Moim zdaniem zestaw osobisty powinien przysługiwać każdemu policjantowi pełniącemu służbę zarówno w pionie prewencji, ruchu drogowego, kryminalnym, jak i pododdziałów antyterrorystycznych czy wydziałów realizacyjnych etc. oraz po modyfikacji powinien zawierać co najmniej dwa środki używane w ratownictwie:

1. Olaes – Modular Bandage, który na obecną chwilę jest według mnie jednym z lepszych opatrunków używanych do tamowania silnie krwawiących ran. Swoją popularność zyskał poprzez komplementarność swojej budowy, na którą składa się kilka elementów:
  - jest on pakowany próżniowo, co zmniejsza jego objętość i tym samym zajmuje dużo mniej miejsca,
  - użyta w nim opaska elastyczna zaopatrzona jest we wszyte poprzecznie rzepy velcro, które uniemożliwiają jej przypadkowe rozwinięcie,
  - element uciskający bezpośrednio na krwawiące naczynia stanowi kopułka, która przymocowana opaską elastyczną znacznie przyspiesza zatamowanie krwawienia,
  - jest wyposażony w zrolowaną gazę znajdującą się w kieszonce wewnątrz opatrunku, którą można wykorzystać do zapakowania ran głęboko penetrujących lub wykorzystać do ran wymagających opatrunku osłaniającego,

- w kieszonce znajduje się również kawałek przezroczystej folii, która może stanowić substytut opatrunku okluzyjnego stosowanego do zaopatrywania ran głębokich klatki piersiowej.¹⁷

Fot. 9. Olaes

2. Rękawiczki ratownicze nitrylowe, które są w odróżnieniu od rękawiczek lateksowych:

- bardziej wytrzymałe,
- sprawiają, że skuteczny chwyt jest możliwy nawet w wilgotnych warunkach,
- są odporne na działanie olejów, tłuszczów i benzyny.¹⁸

¹⁷ Czerwiński M., *Opatrunki uciskowe*, Na ratunek 2/09, Elamed, Katowice 2009, str. 42 – 43

¹⁸ pl.wikipedia.org/wiki/R%C4%99kawiczki_medyczne, 22 grudnia 2015 roku

Fot. 10. Rękawiczki ratownicze

Podczas szkolenia funkcjonariuszy Policji często wskazuje się na możliwości stosowania nowoczesnych środków ratowniczych, których tak naprawdę nie mają oni na swoim wyposażeniu.

Szkolenie z udzielania pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji dowiodło jednak, że najważniejsza jest praca u podstaw i znajomość sprzętu, który funkcjonariusze faktycznie posiadają na swoim stanie.

W ramach szkolenia każdy funkcjonariusz Oddziału Prewencji Policji w Katowicach biorący udział w doskonaleniu zawodowym miał możliwość zapoznania się z wyposażeniem dostępnym na poszczególnych kompaniach prewencji Policji oraz możliwościami jego użycia.

Szkolenie było też świetną okazją do zweryfikowania braków, które zestawy apteczek mogły potencjalnie zawierać oraz do ich uzupełnienia.

2.3. Praktyka, czyli jak kompetentnie dowodzić

Analizując definicję dowódcy można dojść do wniosku, że jest ona zbliżona do pojęcia kierownika, czyli osoby kierującej pracą danego zespołu ludzkiego.¹⁹

Należy podkreślić, że kompetentny dowódca zdaje sobie sprawę z tego, że najważniejszym jego zasobem są ludzie. Sukces dowodzenia zależy będzie w dużej mierze od:

- właściwego „prowadzenia” tejże grupy ludzi,
- doświadczenia dowódcy,
- umiejętności szybkiego podejmowania trafnych decyzji.²⁰

Ta umiejętność szybkiego decydowania jest szczególnie ważna jeżeli mamy do czynienia z sytuacją, w której doszło do zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego.

Szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy w warunkach działań oddziału prewencji Policji zostało zorganizowane tak, aby:

- część teoretyczna wprowadziła policjantów w temat ratownictwa taktycznego i stref bezpieczeństwa,
- część związana z wyposażeniem pokazała funkcjonariuszom różne możliwości wykorzystania środków do udzielania pierwszej pomocy, które faktycznie dostępne są na poszczególnych Kompaniach Prewencji Policji.

Największym zaskoczeniem dla dowódców plutonów i drużyn OPP, okazała się jednak część praktyczna szkolenia. Musieli oni poprowadzić ją samodzielnie bez wcześniejszego przygotowania jedynie w oparciu o własne kompetencje dowódcze.

Należy tutaj podkreślić, że kompetencje dowódcze stanowią zbiór wzajemnie powiązanej:

- wiedzy,
- umiejętności,
- wartości,

¹⁹ *Encyklopedia organizacji i zarządzania*, PWE, Warszawa 1981, str. 207

²⁰ Majewski T., *Kierownik – dowódca w organizacji, zadania czynności, umiejętności*, AON, Warszawa 2003, str. 9

- postaw,
- doświadczeń,

które to będą wyróżniały dowódcę sprawnie i skutecznie wykonującego czynności służbowe.

Możemy wyróżnić dwa rodzaje kompetencji dowódczych:

- indywidualne,
- wynikające z powierzonej posady.

Kompetencje indywidualne dowódcy są jego własnością i stanowią podstawę jego określonego zachowania na zajmowanym stanowisku. Kompetencje wynikające z powierzonej posady są innymi słowy wymaganiami danego stanowiska.

Dobrego dowódcę cechuje zdolność do:

- analizowania sytuacji,
- segregowania informacji,
- rozumienia istoty zaistniałego problemu,
- szukania nowych rozwiązań,
- przewidywania rozwoju wydarzeń,
- szybkiego podejmowania decyzji.²¹

Trzecia część szkolenia zawsze rozpoczynała się zespołową musztrą policyjną czyli ćwiczeniami doskonalącymi formowanie i działanie w szyku.²²

Po czym do zajęć z musztry dołączony został najważniejszy element szkolenia tj. ranny człowiek znajdujący się w strefie czerwonej. Dowódcy kierujący działaniami mieli za zadanie:

- jak najszybciej doprowadzić do ewakuacji poszkodowanego z miejsca zagrożenia,
- tak pokierować zarówno tyralierą jak i grupą ratunkową, aby udzielenie pierwszej pomocy przez ratownika rozpoczęło się możliwie jak najszybciej,

²¹ Majewski T., *Kompetencje dowódcze oficerów*, Przegląd sił zbrojnych 2007/01, Redakcja wojskowa, Warszawa 2007, str. 101

²² Zarządzenie nr 7 Komendanta Głównego Policji z dnia 1 marca 2013 roku w sprawie regulaminu musztry w Policji (Dz. Urz. KGP. 2013. 18)

- wykorzystać dostępne środki na przykład radiowóz jako dodatkowe zabezpieczenie poszkodowanego.

Moja rola w tej części szkolenia skupiała się jedynie na nadzorze merytorycznym w kwestii udzielanej przez funkcjonariuszy pierwszej pomocy i przede wszystkim prawidłowego wykorzystania przez nich wyposażenia omówionego w części drugiej szkolenia.

Zamysłem części praktycznej było również zwrócenie uwagi dowódców kierujących działaniami oddziału prewencji Policji na sytuacje, w której konieczne będzie na tyle kompetentne dowodzenie grupą funkcjonariuszy, aby w możliwie bezpieczny sposób dla wszystkich udzielić pierwszej pomocy osobie znajdującej się w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia.

W poniższych podrozdziałach przedstawię kilka proponowanych rozwiązań, które wypracowali sami dowódcy biorący udział w doskonaleniu zawodowym. Każde z nich zostało przeze mnie podzielone na etapy tak by w jak najbardziej przejrzysty sposób opisać kolejne fotografie użyte w tekście.

Nadmieniam, że komendy wydawane przez dowódców powinny być w praktyce zgodne z regulaminem musztry w Policji.²³

2.3.1. Wchłonięcie poszkodowanego przez tyralierę

Pierwszym rozwiązaniem, które zostało zaproponowane przez dowódców realizujących szkolenie było wchłonięcie poszkodowanego przez tyralierę.

Po zauważeniu rannego w strefie czerwonej, dowódca kieruje naprzód tyralierą tak by zbliżyła się ona maksymalnie do poszkodowanego.

²³ Zarządzenie nr 7 Komendanta Głównego Policji z dnia 1 marca 2013 roku w sprawie regulaminu musztry w Policji (Dz. Urz. KGP. 2013. 18)

Fot. 11. Wchłonięcie poszkodowanego przez tyralierę – etap 1

Fot. 12. Wchłonięcie poszkodowanego przez tyralierę – etap 2

Następnie dowódca wydaje komendę: „w tyralierze odstęp”. Odstąpienie powinno być na tyle szerokie, aby możliwe było wchłonięcie poszkodowanego przez tyralierę.

W momencie gdy osoba znajdująca się w stanie zagrożenia życia i zdrowia będzie znajdowała się już w strefie pomarańczowej bezpośrednio za tyralierą dowódca wydaje komendę: „w tyralierze łącz”. Często komenda ta zostaje pominięta i łączenie tyralierzy następuje niejako automatycznie.

Poszkodowanemu, w strefie względnego bezpieczeństwa, pierwszej pomocy udziela ratownik wchodzący w skład grupy ratunkowej.

Fot. 13. Wchłonięcie poszkodowanego przez tyralierę – etap 3

Fot. 14. Wchłonięcie poszkodowanego przez tyralierę – etap 4

2.3.2. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i wchłonięcie jej wraz z poszkodowanym przez tyralierę

Kolejnym proponowanym rozwiązaniem jest wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i wchłonięcie jej wraz z poszkodowanym przez tyralierę.

Po zauważeniu osoby poszkodowanej w strefie czerwonej, dowódca w pierwszej kolejności kieruje do działania grupę ratunkową wraz z ratownikiem.

Grupa do strefy czerwonej ma możliwość przemieszczenia się zarówno prawym jak i lewym skrzydłem tyraliery lub jej środkiem bezpośrednio po tym jak padnie komenda: „w tyralierze odstęp”.

Fot. 15. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i wchłonięcie jej wraz z poszkodowanym przez tyralierę – etap 1

W sytuacji gdy tyraliera jest na tyle blisko poszkodowanego, któremu udzielana jest pierwsza pomoc, że możliwe jest wchłonięcie go wraz z grupą ratunkową dowódca wydaje komendę: „w tyralierze odstęp”. Po tej komendzie tyraliera idąc naprzód zabezpiecza działania podjęte przez grupę ratunkową wobec osoby poszkodowanej.

Fot. 16. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i wchłonięcie jej wraz z poszkodowanym przez tyralierę – etap 2

Fot. 17. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i wchłonięcie jej wraz z poszkodowanym przez tyralierę – etap 3

Fot. 18. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i wchłonięcie jej wraz z poszkodowanym przez tyralierę – etap 4

2.3.3. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i jej powrót wraz z poszkodowanym za tyralierę

Następną metodą zabezpieczenia poszkodowanego jest wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i jej powrót wraz z poszkodowanym za tyralierę.

W tej metodzie po zauważeniu osoby poszkodowanej w strefie czerwonej, dowódca kieruje do działania grupę ratunkową wraz z ratownikiem.

Grupa podobnie jak w poprzedniej metodzie ma możliwość przemieszczenia się do strefy niebezpiecznej zarówno prawym jak i lewym skrzydłem tyraliery lub jej środkiem bezpośrednio po tym jak padnie komenda: „w tyralierze odstęp”.

Następnie, z uwagi na brak możliwości dalszego przemieszczania się tyraliery naprzód, grupa wraz z poszkodowanym niezwłocznie wraca do strefy pomarańczowej.

Dopiero w strefie względnie bezpiecznej możliwe będzie dalsze udzielanie pierwszej pomocy poszkodowanemu.

Fot. 19. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i jej powrót wraz z poszkodowanym za tyralierę – etap 1

Fot. 20. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i jej powrót wraz z poszkodowanym za tyralierę – etap 2

Fot. 21. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i jej powrót wraz z poszkodowanym za tyralierę – etap 3

Fot. 22. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i jej powrót wraz z poszkodowanym za tyralierę – etap 4

2.3.4. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed grupą i poszkodowanym

Kolejną propozycją na udzielenie pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji jest wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed grupą i poszkodowanym.

W tej metodzie po zauważeniu osoby poszkodowanej w strefie czerwonej, dowódca kieruje do działania grupę ratunkową wraz z ratownikiem.

Fot. 23. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed grupą i poszkodowanym – etap 1

Pozostali policjanci formują tyralierę z biegu w kolumnie dwójkowej bezpośrednio przed grupą ratunkową, która udziela już pomocy poszkodowanemu w strefie zagrożenia.

Podczas ćwiczeń ta metoda została określona przez dowódców jako jedna z dwóch, które są najbardziej skuteczne i najszybsze do wykonania.

Fot. 24. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed grupą i poszkodowanym – etap 2

Fot. 25. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed grupą i poszkodowanym – etap 3

Fot. 26. Wyjście grupy ratunkowej do strefy czerwonej i rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed grupą i poszkodowanym – etap 4

2.3.5. Rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed poszkodowanym

Metodą zabezpieczenia poszkodowanego, która została wskazana przez dowódców jako najszybsza wśród możliwości udzielania pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji jest rozwinięcie tyraliery bezpośrednio przed poszkodowanym.

W tej metodzie po zauważeniu osoby poszkodowanej w strefie czerwonej, dowódca wydaje komendę: „przed poszkodowanym biegiem w tyralierę” lub „przed poszkodowanym biegiem podwójnie w tyralierę”.

Policjanci tworzą wówczas tyralierę bezpośrednio przed poszkodowanym, zabezpieczając go tym samym w strefie pomarańczowej, gdzie grupa ratunkowa wraz z ratownikiem wykonuje dalsze czynności.

Fot. 27. Rozwinięcie tyraliery przed poszkodowanym – etap 1

Fot. 28. Rozwinięcie tyraliery przed poszkodowanym – etap 2

Fot. 29. Rozwinięcie tyraliery przed uszkodzonym – etap 3

Fot. 30. Rozwinięcie tyraliery przed uszkodzonym – etap 4

2.3.6. Okrążenie wokół poszkodowanego

Nowatorskim pomysłem zabezpieczenia poszkodowanego jest wykonanie wokół niego okrążenia.

Sposób ten został przez dowódców określony jako najlepszy do zabezpieczenia większej liczby osób znajdujących się w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia. Tym samym w tej metodzie po zauważeniu osób poszkodowanych w strefie czerwonej, dowódca wydaje komendę do wykonania okrążenia wokół rannych.

Policjanci tym samym z biegu bezpośredniego przemieszczają się jak najszybciej w kierunku strefy zagrożenia i tworzą okrążenia w taki sposób, że możemy tutaj wyodrębnić niejako dwie grupy ratunkowe.

Niezbędnym elementem w tej metodzie będzie jak najszybsza ewakuacja ze strefy zagrożenia tak samo policjantów tworzących okrążenia, jak i grup ratunkowych wraz z poszkodowanymi. Konieczne jest tutaj niezwłoczne połączenie okrążeń i utworzenie zgodnej z przepisami tyraliery, gdyż tak naprawdę to dopiero ona stworzy strefę względnie bezpieczną niezbędną do udzielenia pierwszej pomocy przez ratownika.

Fot. 31. Okrążenie wokół poszkodowanego – etap 1

Fot. 32. Okrążenie wokół poszkodowanego – etap 2

Fot. 33. Okrążenie wokół poszkodowanego – etap 3

Fot. 34. Okrążenie wokół uszkodzonego – etap 4

Fot. 35. Okrążenie wokół uszkodzonego – etap 5

Fot. 36. Okrążenie wokół poszkodowanego – etap 6

Fot. 37. Okrążenie wokół poszkodowanego – etap 7

Fot. 38. Okrążenie wokół poszkodowanego – etap 8

2.3.7. Radiowóz jako dodatkowe zabezpieczenie poszkodowanego

Podczas części praktycznej doskonalenia zawodowego niemalże wszyscy dowódcy wskazywali na możliwość, a nawet konieczność użycia radiowozu jako dodatkowego zabezpieczenia poszkodowanego.

Radiowóz, który na polecenie dowódcy wjedzie w trakcie działań do strefy pomarańczowej pomiędzy tyralierę a grupę ratunkową udzielającą pierwszej pomocy poszkodowanemu, stanowi dodatkowy bufor ochronny.

Pojazd służbowy może zostać również skutecznie wykorzystany do dalszego transportu poszkodowanego w celu jak najszybszego przekazania go zespołowi medycznemu. Należy wziąć tutaj pod uwagę, że nie zawsze zespół medyczny będzie miał możliwość bezpiecznego przejścia poszkodowanego już w strefie pomarańczowej.

Fot. 39. Radiowóz jako dodatkowe zabezpieczenie poszkodowanego – etap 1

Fot. 40. Radiowóz jako dodatkowe zabezpieczenie poszkodowanego – etap 2

Fot. 41. Radiowóz jako dodatkowe zabezpieczenie poszkodowanego – etap 3

Fot. 42. Radiowóz jako dodatkowe zabezpieczenie poszkodowanego – etap 4

Zakończenie

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków policjanta – ślubuję:

- służyć wiernie Narodowi,
- chronić ustanowiony Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej porządek prawny,
- strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli nawet z narażeniem życia.

Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję:

- pilnie przestrzegać prawa,
- dochować wierności konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej,
- przestrzegać dyscypliny służbowej oraz wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych.

Ślubuję strzec tajemnicy państwowej i służbowej, a także honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej.”²⁴

Każdy kto podejmuje decyzję o tym żeby zostać policjantem musi wypowiedzieć treść roty ślubowania funkcjonariusza Policji.

Służba to między innymi chronienie najwyższej wartości, jaką jest życie ludzkie. Ochrona życia drugiego człowieka nawet z narażeniem własnego.

Udzielanie pierwszej pomocy w działaniach oddziału prewencji Policji to połączenie kilku elementów:

- wiedzy ratownika policyjnego,
- umiejętności manualnych ratownika podczas udzielania pierwszej pomocy,
- znajomości wyposażenia, które ratownik policyjny posiada i umiejętności jego wykorzystania,
- kompetentnego dowodzenia podczas wyznaczania stref bezpieczeństwa, w których to udzielenie pierwszej pomocy będzie w ogóle możliwe.

---

²⁴ Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji (Dz.U. 1990. 30. 179)

Dla mnie jako policjanta i jednocześnie instruktora Wydziału Doboru i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach napisanie niniejszego tekstu było doskonałym usystematyzowaniem nowych treści, które tak naprawdę zostały zapoczątkowane jedną rozmową o konieczności: „zrobienia czegoś dla OPP”.

Literatura

- Czerwiński M., *Opatrunki uciskowe*, Na ratunek 2/09, Elamed, Katowice 2009
- *Encyklopedia organizacji i zarządzania*, PWE, Warszawa 1981, str. 207
- Majewski T., *Kierownik – dowódca w organizacji, zadania czynności, umiejętności*, AON, Warszawa 2003
- Majewski T., *Kompetencje dowódcze oficerów*, Przegląd sił zbrojnych 2007/01, Redakcja wojskowa, Warszawa 2007
- Stachowiak S., *Tactical Combat Casualty Care jako pierwsza pomoc w warunkach działań specjalnych Policji*, Szkoła Policji w Katowicach, Katowice 2014
- Zubrzycki W., Jastrzębski P., Ulbrych K., Achremczyk G., Bonus-Dzięgo A., *Pierwsza pomoc w działaniach specjalnych Policji*, WSPoL, Szczytno 2011

Strony internetowe

- info.policja.pl/inf/jednostki/47301,Jednostki-Policji.html, 27 grudnia 2015 roku
- katowice.szkolapolicji.gov.pl/2014/08/14-warsztaty-metodyczno-szkoleniowe/, 27 grudnia 2015 roku
- opp.slaska.policja.gov.pl/k33/informacje/zadania/47231,Zakres-realizowanych-zadan-przez-OPP-Katowice.html, 27 grudnia 2015 roku
- wikipedia.org/wiki/R%C4%99kawiczki_medyczne, 22 grudnia 2015 roku

Akty prawne

- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji (Dz.U. 1990. 30. 179)
- Ustawa z dnia 8 września 2006 roku o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. 2013. 757 j. t.)
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 grudnia 2008 roku w sprawie szkoleń w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy (Dz.U. 2008. 229. 1537)

- Zarządzenie nr 13 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 sierpnia 2002 roku w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2002. 11. 70)
- Zarządzenie nr 550 Komendanta Głównego Policji z dnia 11 czerwca 2007 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2007. 12. 96)
- Zarządzenie 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP. 2007. 18. 135)
- Zarządzenie nr 9 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 stycznia 2010 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2010. 1.1)
- Zarządzenie nr 7 Komendanta Głównego Policji z dnia 1 marca 2013 roku w sprawie regulaminu musztry w Policji (Dz. Urz. KGP. 2013. 18)
- Zarządzenie nr 55 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 października 2014 roku zmieniające zarządzenie w sprawie określenia norm wyposażenia jednostek, komórek organizacyjnych Policji i policjantów oraz szczegółowych zasad jego przyznawania i użytkowania (Dz. Urz. KGP. 2014. 122)
- Decyzja 809 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 listopada 2007 roku w sprawie utworzenia oddziałów prewencji Policji i samodzielnych pododdziałów prewencji Policji (Dz. Urz. KGP. 2007. 21. 158)

Komenda Wojewódzka Policji w Katowicach

sierż. szt. Stanisław Stachowiak

Szkoła Policji w Katowicach
ul. gen. Jankego 276
40-684 Katowice-Piotrowice
www.katowice.szkolapolicji.gov.pl

